

ציודה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

גליון זכרון | חנכה התשפ"ג

עלון זה מקדש לעלוי נשמתו הטרהורה של רשכבה"ג מרן ראש הישיבה רבנו אהרן יהודה ליב שטיינמן זצוקל"ה מקים ומיסד 'קרן ההסעות'

בְּדֶרֶךְ רַבּוֹתֵינוּ

'קרן ההסעות' מהנה מקור ברכה לזכוי הרבים! על ידה זוכים לסייע ולהסיע רבבות ילדים וילדות מדי יום ביומו לבתי ספר תורניים של ה'חנוה העצמאי'. ילדים אלה משפיעים אף על משפחותיהם, הוריהם ושכניהם באור התורה וקדושתה. הם צומחים לבחורי ישיבה ולבנות סמינר, זוכים להעמיד בתים של תורה וילדיהם כבר יזכו 'מאליהם' לחנוה תורני מהדר בדורות הבאים בס"ד. מי יוכל לשער את עוצם רבוי הזכויות של התורם למענם?

אנו בטוחים כי המלשה מפעליו הקדושים, גורמים לקרן זכוק"ל קורת רוח רבה גם בעולם העליון. לרגל יום היארצוּט, לקטנו עבורכם - קהל הקוראים, אספת זכרונות מתוה גליונות צידה לדירה, וכן תכן

יום כ"ד בכסלו, ערב נר ראשון של חנכה. יחד עם כל בית ישראל אנו מציינים היום 5 שנים של יתמות מעת פטירתו של אבינו רוענו, רבן של כל בני הגולה, מרן ראש הישיבה רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן זצוק"ל, אשר נשא על לבו הטהור את משא העם בכלל, את משא עולם התורה בפרט, ובמיוחד התמסר למפעל הקדוש והנשגב 'קרן ההסעות'.

זכינו לברכותיו והכוננתו, מעת הקמת הארגון - על פי בקשתו האישית, וכן פלווי ודאגה תמידיים לארה כל הדירה. כפי שאמר: ילדים אלו איז מי שידיאג להם, ולכן אני האבא שלהם שצריה לדאג להם".

לימי החנכה המאירים בהם אנו נמצאים.

רבים שואלים אודות השם 'קרן ההסעות' - למה לא בחרו שם 'קדוש' יותר, הרי יכולים לטעות ולחשב כי זה חברה של אוטובוסים או מוניות? התשובה היא כי יש בשם זה סגולה קדושה, כי את השם הזה קבע רבנו זצוק"ל בעצמו! זכינו ורבנו זצוק"ל היה מערב בכל פרט, התענין על מספר האוטובוסים שמסיעים תלמידים ותלמידות בכל יום ויום, רצה לשמע את שמות הישובים, מספר התלמידים הנוסעים, ואף דאג לגורלם הרוחני בשעה שעורר להשקיע גם בהכנת התלמידים למעבר לישיבות הקדושות, לסייע בראשם, ללוות ולתמוך, כדי שההשקעה בראשם ובהסעות לבתי הספר יכו שרש רוחני, והילדים הגדלים לנערים - ישתלבו בהמשך הדרך בעולם הישיבות.

חז"ל אומרים כי אחרי מטתו של אהרן הכהן צעדו שמונים אלף ילדים שנשארו את שמו, אהרן, בהיותו אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. על רבנו זצוק"ל נתן להמליץ כי רבבות ילדים וילדות הולכים אחר מטתו, הולכים לאורו וזוכים מדי יום לאורה של תורה - בזכותו!

לצד גדלותו העצומה בתורה, מתוה יגיעה והתמדה מיוחדות, לצד עבודת השם העצומה שלו, ענוה והסתפקות במעט, התעלה רבנו זצוק"ל במדות טובות, ביחס לאלת, ובהליכות נעם בין אדם לחברו. גם ילדים וכו ממנו להארת פנים, והיה למופת בכל הליכותיו בקדש, בין אדם למקום ובין אדם לחברו. כל ימיו פעל למען השכנת שלום, הסביר את מעלת הותור זה לזה, באמרו "נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי מי שיפסיד מותור!"

ככל שאדם גדול יותר, כה נפרת יקלתו לרובן לעבר ילדים צעירים ואנשים פשוטים. כביכול, על הקב"ה נאמר: "בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקב"ה, שם אתה מוצא ענותנותו". צדיקים הדבוקים ברבש"ע הולכים בדרךיו ואוחזים במדותיו. לפניכם ספורה אחד מני אלה, המתאר את גדלותו של רבנו, כפי שכתב הרב אברהם אוחיון:
ישראל הוא תלמיד ישיבת 'ארחות תורה', ומגיל צעיר זכה להיות כבן בית אצל רבנו, שכן אביו של

ישראל הוא אחד המקרבים לרבנו, ובהיות שכה, היה מביא רבות את ילדיו להתברך ממנו ולחזות בזיו קדשו.

כאשר היה ישראל בן ארבע, יצא בשבת אחת לטיל עם אחיו ברחוב. הם שוטטו בין הבנינים, כשלתע ראה ישראל והנה הרב שטיינמן בכבודו ובעצמו פוסע לכיוון ביתו ועמו מספר תלמידים. ישראל, שהפיר את הרב מבקוריו הרבים עם אביו, רץ מיד לכיוונו של רבנו, משה בשרוולו וקרא: "הרב שטיינמן, גוט שאבעס, מה שלומך?" רבנו לא נבהל כלל מן המפגש המפתיע. הוא חיד אלו ישראל כאלו היה נכדו, לחץ את ידו בחמימות, וברך אותו בכרפת "גוט שאבעס" נלבבת, תוך שהוא מתענין בשלומו ומאיר לו פנים.

כאשר גדל מעט ישראל הילד והחל ללמד חמש, הבטיח לו אביו שיקח אותו להבחן אצל הרב שטיינמן בביתו. הילד הנרגש למד היטב וחזר שוב ושוב על מה שלמד בתלמוד תורה, עד שהיה מוכן לבחינה הגדולה. כשנכנס לחדרו של הרב, מלאה אותו הרגשת חשיבות וגדלה. אז פנה אליו הרב שטיינמן ושאל אותו: "איזו פרשה הנכם לומדים כעת?" ענה לו ישראל: "פרשת נח". החל רבנו לשאל: "האם נח היה צדיק?" "כן", ענה הילד. "ושם בנו היה צדיק?" המשיך הרב לשאל. "כן", ענה ישראל. "האם נח היה צדיק?" - "לא", השיב. "ויפת, האם יפת היה צדיק?" שאל שוב, אולם פה התחיל ישראל להתנגם. הוא חשב וחשב ולא ידע מה לענות, ולכן רק חיד חיוה מביש והשפיל את ראשו. הרב ראה את החיוה וקרא: "אתה צודק! באמת לא כתוב בחמש במפרש האם יפת היה צדיק או לא! זה למדן אמתי! ידעת מצין לענות על השאלות!" וישראל יצא מחדרו בחיוה קורן ומאשר. כה נתן לכל ילד שנבחן אצלו הרגשה טובה, וכלם יצאו ממבחן אצלו בתחושה שהצליחו, וכה קבלו חשק להמשיך ללמוד. תמיד היה מקפיד לשאל שאלות קלות כדי לא להכשיל אף ילד בבחינה, ואמר תמיד כי גם ילד - בן אדם הוא, ואסור לבישו ולבוזתו, בדיק כמו אדם מבגר ואף יותר!

בְּדֶרֶךְ הַזֵּמַן

משנעננה בשליחה, המשיך הצדיק ואמר: "איה נתן לומר על אדם שבחיו לא הדליק נרות חנכה, שהוא זכה לכל תענוגות העולם...?"

רבנו ה'שפת אמת' מצין כי גם חנכה הוא הגם הגלוי האחרון שזכינו לראות, כמאתם שנה לפני חרבן בית שני. גם זה - גם האור, מלוח אוטנו בגלות הארצה. גם ללא בית מקדש וללא פהנים בעבודתם, האור קים והניצוץ היהודי ממשיך להבליח בחשכת הגלות. בתקופות הקשות ביותר החזיקו אבותינו במצות החנכה, שהפיקה בהם עידוד ועז רוח. ברדיפות מסעי הצלב, במרתפי האינקוויזיציה, בגורות השמה, בכריחה מהפוגרומים, במחנות ההשמדה ובגטאות, לא ותרו על הדלקת נרות חנכה, להודות ולהלל לשמו הגדול על נסיו ועל נפלאותיו.

ימי חנכה המאירים באים לקראתנו לשלום. צדיקים התבטאו כי במהלך ה'חרף' ישנם שני חגים "מחממים" - חנכה ופורים. הפונה פי גם בתקופה קרה ורדומה, חשוכה וירודה, מתחממים ומתעלים, מתחזקים ומתקדשים באמצעות שני חגים הללו, חנכה ופורים, שמפיחים בנו רוח קדשה, התעוררות ואמונה.

רבנו הרמב"ם פותב על מצות חנכה: "מצות חנכה חביבה היא עד מאד" - בטוי שאינו פותב על שום מצוה אחרת. אכן, חביבות יתרה יש לימי החנכה המעניקים לנו עז ותקנה, התעלות והתעוררות רוחנית. רבנו החדושי הרי"ם מתבטא שעלינו להודות על ימי החנכה שמחממים לנו את ימי החרף. החדושי הרי"ם אינו מתפון להם גשמי, אלא להם רוחני. ימי החנכה מאירים באפלת הגלות, ומחממים את החרף הרוחני. בלמים אלה, גם מי שחנה תקופות 'קר' וירידה רוחנית, יכול להתעודד בבשורת ימי החנכה.

בחורים צעירים בשיבתו של רבנו לוי יצחק מברדיטשוב, סנגורן של ישראל, עמדו ודברו ביניהם על עשירותו של הגראף פוטוצקי שהיה ידוע בזמנם כגביר אדיר. לגראף אחוזת וכפרים לרב" התבטא האחד. "הונו נאמד במליונים, הצאר הרוסי לא התקרב אליו!" אמר משנהו. השלישי ממלא אחריהם ואומר "בודאי שמתענג הוא בכל תענוגות העולם!" והנה, רבם הקדוש עבר, ושמע את שיחת החלון שלהם. נעמד רבי לוי יצחק ושאל את תלמידיו: "האם הגראף פוטוצקי הדליק אי-פעם נר חנכה?"

תורה, בכל פנה בעולם רואים יהודים חובשי כפה ללא חת, ונתן להשיג אכל כשר. המשימה שלנו היא להאיר את הדרך אל עבר נקודות האור – המקומות הקדושים. עלינו לחוש אחריות לאחינו בני ישראל הנתונים בשביה עצמית, ולא זוכים לחיי תורה ומצוות, פלואים בכבלי היצר שמרחיק מחנוה תורני ומכביד על ההגעה למוסדות חנוה על טהרת הקדש.

'קרן ההסעות' היא המענה הרוחני, פה השמן בו מדליקים את גרות הקדש, נשמות בני ישראל, להביאם – רגשית ופיזית – לעולם התורה. 'קרן ההסעות' מאפשרת לכל אחד ואחד להיות שתף בגרוש החשה האים, להצית את אור האמונה אף 'למטה מעשרה טפחים'. 'קרן ההסעות' היא מפעלם של גדולי ישראל למען קרוב נשמות אחינו בני ישראל, והם קוראים לה, תן ידה עמנו! מי לה' אלי!

יש משהו מיוחד בחג החנכה: הוא מסמל את העצמה היהודית ששבה ומתעוררת לארץ השכת הגלות, אלפי שנים – מימי חרבן בית המקדש ועד עתה. חנכה מציון בראש ובראשונה את נכונותם של יהודים למסור את נפשם כדי לשמר את יהדותם – כלומר, להשאיר נאמנים לתורה שנתן לנו הקב"ה, אשר לאורה נלה ועל פיה נחיה. חנכה הוא חג רוחני. נצחון האור, נצחון הרוח!

חנכה בא להנציח את העבדה שאנו לא הרשינו לאף אחד לשנות לנו את הקשר שלנו עם הקב"ה. אנו מוכנים לותר על כל דבר למענו! למען המטרה הזאת, מוכנים אנו למסור את נפשנו. אכן, במהלך התקופות ושנות ההסטוריה, היהודים הצליחו לשמר על אמונותיהם, אף נכח אינספור נסיונות לשנותם בכח, הצלחה שתכופות עלתה להם במחיר כבד. ברוך השם ובמינו רב רבם של העם היהודי גרים בארצות ובמדינות בהן מתר ללמד תורה ולקיים מצוות ללא חשש. ישנם בעולם בתי כנסת ותלמודי

מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ושלחו אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן; קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ